

Svět však pomíjí a s ním i jeho žádost. Kdo však koná, co chce Bůh zůstává na věky. 1. Jan 2, 17

JAK NA NOVÝ ROK ?

Možná jste také postřehli, jak se v televizi na závěr roku objevují reklamy na přípravky k odvykání kouření a na snížení váhy. Není divu, neboť mnozí z nás si přejí změnu k lepšímu a dávají si na závěr roku různá předsevzetí. Podle počtu proklamací tolika jednotlivců o odvrácení se od zlovyků, návyků či závislostí by měl být rok 2007 rokem zásadní proměny národa.

Kde vzít vzor, motivaci a pomoc k vytrvalosti při osobní proměně? Církev jde nám všem vstříc a dává nám takový model. Podle učení církve je každý křesťan povinen být přítomen na mši svaté 1. ledna v den Slavnosti Matky Boží, Panny Marie.

Důvod je nasnadě. V evangeliu podle sv. Lukáše se dovídáme o poselství anděla Gabriela, že Maria nalezla milost u Boha, počne a porodí syna a dá mu jméno Ježíš. Poděšená dívka s obavou se dotazuje, jak se to stane? A dovídá se, že to je věcí Ducha svatého a moci Nejvyššího. Jako důkaz jí byl Gabrielem uveden podivný příklad. Její příbuzná, o které Marie věděla, že je považována za neplodnou, ve svém stáří očekává syna a je v šestém měsíci. A to v době, kdy neexistovala medicína pro umělé oplodňování ani ultrazvuk, kterým lze zjistit pohlaví očekávaného potomka. Marie na Boží poselství reaguje nám všem známým „Fiat – staň se“: „*Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova*“.

Když se zamyslíme nad „Zvěstováním Páně“, poznáme pilíř novozákonní proměny člověka, jak tomu bylo na prvním místě u Panny Marie. Jejím vyslovením „staň se“ se Marie otevřela moci Nejvyššího působením Ducha Svatého.

Matka Páně je v této souvislosti zosobněním pokory, poslušnosti a oddanosti Kristu. V průběhu dvoutisícileté historie křesťanství se stala inspirací pro teology, umělce i prosté věřící, kteří v ní spatřovali nejbližší prostředníci Boha. Během této doby se také vyvíjely názory na její úlohu v křesťanských církvích a pro spásu lidstva vůbec. Silná mariánská úcta je v církvi katolické i církvích ortodoxních.

Mariino jméno se odvozuje od egyptského Marie – milovaná, avšak až do konce 18 století bylo vykládáno jako Stella maris – Hvězda mořská, což se výrazně projevilo v textech hymnů Ave maris stella, v litaniích (např. Loretské) i ve výtvarném umění.

Svatý Bernard z Clairvaux svou známou modlitbou vybízí: „*Neodvracej své oči od lesku této hvězdy, nechceš-li být přemožen bouřemi, zvedají-li se vichry pokušení, když narazíš na úskalí obtíží, shlédni k hvězdě, volej Marii. Když tě děsí nesmírnost tvých zločinů, když tě začíná pohlcovat propast zármutku a zoufalství, mysl na Marii. Kéž její jméno nikdy neopustí tvé rty a tvé srdce a abys dosáhl pomoci její modlitby, nepřestávej následovat příkladu jejího života. Když ona tě drží, nepadneš, když ona tě bude chránit, nemusíš se ničeho bát.*“

Každý církví prohlášený světec a světice Boží příkladně ctili Matku svého Spasitele na prvním místě modlitbou Anděl Páně a růžencem.

Všimněme si, že všechna mariánská zjevení (nejznámější v Lurdech) popisují postavu Marie s růžencem v jejích rukách. Jan Pavel II., svědek víry v pohnutém dvacátém století, poukazuje ze své osobní zkušenosti na mocné nástroje proměny jednotlivců a národů: např. modlitbu Anděl Páně, která byla přenášena rozhlasem jednou týdně do celého světa.. Věřme a udělejme stejnou zkušenost: není nic snazšího, než před snídaní, obědem a večerí těch několik málo minut věnovat Andělskému pozdravení. Avšak Svatý otec Jan Pavel II. především kladl důraz na růženec, který na prahu duchovně ohroženého dvacátého prvního století jednou pro vždy rozšířil o pět desátků s vroucí touhou, aby se růženec stal modlitbou společenství.

Mějme tedy na paměti po celý rok příklad našich předků v jejich mariánské úctě. Ta je formovala, proměňovala, posilovala a chránila.

To by mohl být program změny k lepšímu každého z nás nejen v roce 2007. Povzbuzením nám, ale i návštěvníkům klášterního kostela Svaté Rodiny, může být pohled na restaurované fresky, které obsahují naplnění Mariina poslání od Zvěstování Páně až po Ukřižování. Neopomeňme ani postavu svatého Josefa, ač v Písmu se nedočteme, co říkal, ale co s Marií v přítomnosti Ježíše odvážně a statečně konal.

Vše dobré a dobrou mysl po celý nový rok

Josef Svoboda

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY na LEDEN 2007

- 1. všeobecný:** Aby pastýři církve neúnavně a důsledně ukazovali cestu k míru a spravedlnosti.
- 2. misijní:** Aby církev v Africe vydávala stále opravdovější svědectví evangelium a tím přispívala k usmíření a míru.
- 3. národní:** Aby se ti, kdo prožili radost z narození Spasitele, nebáli o něm svědčit ve svém okolí.

ΠΡΟΜΛΥΨ Ο ςΞΝΟΧΞΧΗ 2006

ς NOXI ...

Mohl jsem dnes pro vás připravit krásné vánoční kázání, ale já jsem si řekl ne!

Žádné falešné sliby. ☺

V dnešní promluvě bude málo romantiky. Podíváme se na události Vánoc jako na divadelní představení.

⇒ Když člověk zajde do divadla, a má 50 Kč, koupí si program. A ještě předtím, než se zvedne opona, podívá se, jaké je obsazení. Kdo hraje. Samozřejmě, že jde především o samotnou hru, ale pohled na známá jména potěší.

U vánočního příběhu je tomu podobně. Bůh nám zinscenoval hru. Pokusme se přiblížit k tajemství svaté noci tím, že se podíváme na některé osoby, které hrají ve vánočním příběhu centrální roli, a jejich obsazení.

⇒ Nejdříve jsou to **PASTÝŘI**, stanují na poli a drží stráž u svých stád. Nejsou to žádné sladké postavičky z našich betlémů. Jsou to drsní chlapíci. Vykřičené postavy. V čase Ježíše takovými postavami skutečně byli. Když se někde objevili, okolí znejistělo. Oni věděli dobře, jak to chodí ve světě, v případě nouze dokázali i zabít. Uměli zacházet se svou holí a nožem či sekyrou. Museli přece dokázat ochránit stádo před vlky a zloději.

Již samo jejich vystoupení by nás mělo naplnit radostí, neboť v těchto postavách přichází na scénu náš ukrutný svět - takový jaký je. Také my sami se svou špatností a zlem máme v pastýřích dobré zastoupení.

Kdo by měl lépe rozumět poselství pokoje více než oni! Pokoj na zemi. Radostné vánoce! Už žádné násilí, nepokoje, krádeže, loupeže, války, nactiutrhaní.

⇒ Těmto pochybným postavám ohlásil radostnou zvěst **ANDĚL**: Nebojte se, zvěstuji vám velikou radost, dnes se vám narodil v městě Betlémě Mesiáš, Kristus Pán. Sami by na to stěží přišli, že v nově narozeném dítěti v jeslích v Betlémě přišel k člověku Bůh. Na rozdíl od pastýřů, na rozdíl od nás nedoslýchavých, mají andělé velmi vytríbený sluch. Sluch pro Boha. Proto nám mohou dát znamení. Po jejich poselství si člověk musí nechat skutečně říct. A k tomu potřebujeme také slyšet, potřebujeme se ztišit, otevřít se. Že andělé hrají také ve vánočním představení důležitou roli, by nás mělo opět naplnit radostí. Protože skrze ně poznáme, že to, co si na Vánoce přejeme, nemusíme a nemůžeme vytvořit sami. Ale můžeme se pro to otevřít a popřát to i druhému.

⇒ Je dobře, že ve hře vystupují pastýři i andělé, patří k sobě. Hra, ve které by vystupovali jenom andělé, by byla povznesená, zapomněla by na náš svět i na náš život. A obráceně. Hra, ve které by vystupovali jenom pastýři, by byla brzy bezútěšná, protože by světu nedala žádnou naději. **BLAISE PASCAL** to vyjádřil trefně: Vědění o Bohu bez poznání bídy našeho světa má za následek ješitnost. Vědění o ubohosti našeho světa bez poznání Boha má za následek zoufalství. Ježíš Kristus vytváří střed, protože v něm nalézáme jak Boha, tak naši bídu.“

⇒ Dobré divadlo se vyznačuje tím, že **REŽISÉR** zůstane v pozadí téměř nepovšimnutý. Ale přesto není nepodstatný. Naopak. On je iniciátor hry. Na něm záleží, jak hra dopadne. Na programu proto nechybí jeho jméno. Ve vánoční hře má režisér nezaměnitelné jméno: milující Bůh. Jeho jméno je programem. Ježíš – Bůh zachraňuje. Stal se chudým v Betlémě, abychom my byli bohatší. On bere svůj úkol vážně. Zůstává v úřadě, i když opony padnou.

⇒ A co my?

Jsme jenom diváky, nebo se zapojíme do tohoto božského divadla?

Svých lidí si Bůh opravdu hledí, proto má vánoční dárek připravený pro všechny. A když říká pro všechny, myslí opravdu pro všechny. Každý člověk dostane od Vánoc nabídku hrát. Zdarma a bez omezení.

Jedině když začneme spoluúčinkovat, nebudou naše Vánoce ani povznesené ani bezútěšné, ale osvobozující. Skrze slavení Vánoc dostaneme sílu pro sebe, pro naše rodiny, pro naše společenství a náš svět.

Vlastně tato hra nedovoluje žádné diváky. Zve nás účinkovat. Je jenom jedno pódium a tím je náš život.

ÇE ΔNE...

Bylo...nebo nebylo... před dlouhou, dlouhou dobou existoval ostrov, na kterém žily všechny pocity člověka: dobrá nálada, smutek, vědění a kromě ostatních různých pocitů i láska. Jednoho dne se pocity dozvěděly, že se ostrov potopí. Každý si tedy připravil svou loď a odplul z ostrova. Jen láska chtěla čekat do poslední chvíle. Ještě než se ostrov potopil, prosila lásku o pomoc. Na luxusní lodi plulo kolem lásky **bohatství**. Zeptala se: „Bohatství, můžeš mě vzít s sebou?“ „Ne, nemohu. Mám na své lodi mnoho zlata a stříbra. Tady pro tebe není místo.“ Tak se láska zeptala **pýchy**, která projížděla kolem na přenádherné lodi: „Pýcho, můžeš mě vzít s sebou?“ „Já tě, lásko, nemohu vzít.“ odpověděla pýcha, „tady je všechno perfektní. Mohla by jsi poškodit mou loď.“ Láska se tedy zeptala **smutku**, který jel kolem: „Smutku, prosím, vezmi mě s sebou.“ „Ach lásko, „řekl smutek, „já jsem tak smutný, že musím zůstat sám. „Také **dobrá nálada** projela kolem lásky, ale byla tak spokojená, že ani neslyšela, že na ni láska volá. Najednou řekl **nějaký hlas**: „Pojď lásko, já tě vezmu.“ Byl to nějaký stařec, kdo promluvil. Láska byla tak vděčná a šťastná, že se zapomněla zeptat na starcovo jméno. Když přijeli na pevninu, stařec odešel. Láska si uvědomila, že mu hodně dluží a zeptala se vědění: „Vědění, můžeš mi říct, kdo mi pomohl?“ „To byl čas,“ odpovědělo vědění. „Čas?“ zeptala se láska, „proč mi pomohl čas?“

A vědění odpovědělo: „Protože jen čas ví, jak důležitá je láska v životě.“

Vánoce se stali u nás svátky svátků. Nejenom že jsou jimi ovlivněny všechny oblasti života až k produkci a konzumu. Především my lidé jsme uchvázeni jejich symboly a rituály. Bez ohledu na světonázor či politickou příslušnost, a také nezávisle na náboženství. Vánoce už dávno nejsou křesťanské a církevní vlastnictví. Jsou spíše „totální institucí“. Sama opozice je jejich slavnostností ovlivněna.

Jak jsou hluboce zakořeněny do života lidí je vidět na zvycích. Když jsem se byl včera projít se psem, viděl jsem kolik lidí navštěvuje hřbitovy. Vůbec nikdy se nekoná tolik návštěv blízkých žijících i zemřelých jako právě o vánocích.

Navštívit někoho není pouze povrchní záležitost. Je to viditelný výraz mnohem hlubší, pralidské potřeby. Protože vzájemně se navštívit mohou pouze lidé, kteří se vzájemně hledají a chtějí najít. Navštívit znamená hledat intenzivně druhého člověka, chtít u něj najít domov a tento domov mu také nabídnout. Nabídnout mu místo na své lodi.

To platí také o Bohu. Jan o tom píše: *slovo, které bylo u Boha, a slovo, které bylo Bůh, se stalo člověkem, a přebývalo mezi námi*. Řecky to zní ještě dramatictější: *Bůh si mezi námi lidmi postavil stan*. „Kempoval“ s námi. Hledá nás, zve nás, připravuje nám místo, přichází k nám.

Tento zázrak Vánoc se uskutečňuje proto, že Bůh zná úplně jinou kariéru, než my praktikujeme – totiž ne kariéru nahoru ale dolů. Bůh sestupuje. O Vánocích se ukazuje, jaký Bůh je.

Člověk se naopak snaží jít neustále nahoru. A přitom může lehce šlapat po druhých. Proto se Boží cesta ukazuje vyšší než lidské cesty.

Bůh nás nenavštěvuje bez dárku. I u nás se sluší něco malého sebou na návštěvu přinést. Děti to dobře vědí a někdy se na to i zeptají k nelibosti rodičů: co jste nám přinesli? Tuto otázku můžeme Bohu klidně položit. Tragika Vánoc spočívá v tom, že my sice chceme přijmout to betlémské dítě, ale ne jeho dary, které chce přinést: pokoj a spravedlnost. Zřejmě proto, že zavazují.

Stařec Čas z příběhu věděl, jak je v životě důležitá láska. Vytvořme vtělené Lásce prostor ve svém srdci a přijměme i její dary: pokoj a spravedlnost. Pak můžeme říct: radostné Vánoce. DPJ

Z FARNOSTI...

V NOUZI POZNÁŠ PŘÍTELE

O pravdivosti tohoto přísloví jsem se přesvědčila v právě uplynulých dnech. Krátce před první adventní nedělí jsem v motolské nemocnici obdržela suvenýr v podobě sádrového závaží na noze, která mi byla zlomena (nikoli vlastním přičiněním) při výkonu mého pedagogického „poslání“. První, co mě ještě na invalidním vozíku napadlo, byla obava z toho, jak takto pohybově omezena zvládnou předvánoční přípravy. Brzy jsem však pochopila, že nejsem postižena Božím trestem ale naopak, Bůh mě obdaroval nutností zastavit se a poskytl čas k zamyšlení se, čehož je zvláště v období adventu zapotřebí.

Netrvalo dlouho a zpráva o mém zranění se roznesla mezi Vás, řepské (i zličínské) farníky. Následovalo mnoho telefonátů, které měly podobný obsah – zjištění, jak se mi daří a nabídnutí pomoci v podobě obstarání nákupu, uvaření či dopravy na lékařskou kontrolu. K tomu ještě květina pro radost, mnoho pozdravů a přání brzkého uzdravení. Ani „farní kavárna“ nezůstala první prosincovou nedělí díky obětavosti spolufarnic uzavřená. Všeho toho si nesmírně považuji a děkuji Vám všem, kteří jste mě štědře obdarovali. Záměrně nikoho nejmenuji, abych na někoho nezapomněla, což by bylo nespravedlivé. Velký dík patří i sestřám boromejkám, které starostlivě pečovaly o mé „přežití“ a umožnily mi přijímat tělo Páně v době, kdy mi byly odepřeny návštěvy bohoslužeb, stejně jako otci Danielovi, který na mne pamatoval s modlitbou. Nesmím zapomenout ani na paní vrátné, díky jejichž pozornosti a ohleduplnosti se mi samy otevíraly i vchodové dveře do budovy Domova. Dostala jsem tak velký dar poznání, že ač často osamocena, nejsem sama. Patřím do velké farní rodiny, a to není málo!

Díky Vám všem! Díky Bohu!

H. Kučerová

NEDĚLE 31. 12. SVÁTEK SV. RODINY - JEŽÍŠE, MARIE a JOSEFA

7.45 mše svatá - kostel sv. Martina

9.00 mše svatá - klášterní kostel Sv. Rodiny

18.00 děkonná adorace

PONDĚLÍ 1. 1. 2007 NOVÝ ROK

9.00 mše svatá - klášterní kostel Sv. Rodiny (přenášena rozhlasem ČR)

SOBOTA 5. LEDNA - TŘÍ KRÁLŮ

9.00 - mše svatá

- po mši svaté průvod Tří králů po Domově sv. Karla Boromejského

18.00 - mše svatá

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny pod tabulkou)

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem)

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 17³⁰

Čtvrtek – 17³⁰

vydává:

redakce:

uzávěrka:

kontakty:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1234, 163 00, Praha 6

Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte D. Žofákovi)

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz

ΣΣNOXE

υδε ο το μίτ σίλυ στάτ σε σλαβύμ...

...Vánoce prodloužené do celého roku Vám přeje ze srdce redakce MN

Srdečně Vás zveme na

VÁNOČNÍ KONCERT

pátek

5. LEDNA 2007

v 19 hod.

kostel sv.Rodiny

pěvecké sbory Kamarádi, CAMERATA

sbormistryně Jana a Veronika Žofákovy

Komorní orchestr ZUŠ Hronov

Josef Vlach a solisté

F.X.Bixi – Missa Pastoralis

B.Britten – Procession (5 částí)

T.N.Koutník – Pastorella a další...

vstupné bude použité pro potřeby DCB

srdečně zveme na divadelní
představení - stínohru

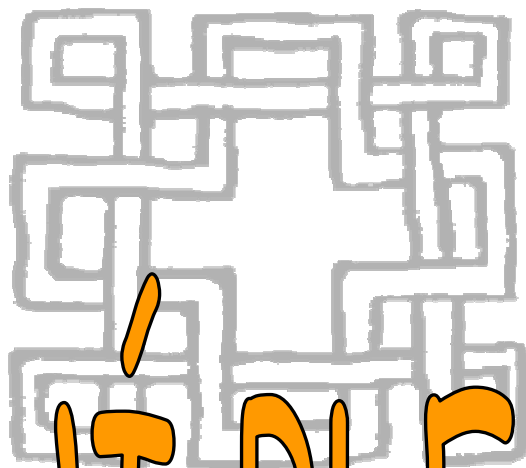
VÁNOČNÍ CESTA

v sobotu 6. ledna v 19 hodin
v neděli 7. ledna v 18 hodin

v kostele sv. Martina
- hraje řepská mládež -

farnost sv. Martina, Praha-Řepy
Vás srdečně zve na

VII. FARNÍ PLES

sobota 27. ledna 2007

sál SOKOLOVNA - ŘEPTY

Na chobotě 125, Praha 6

- k tanci a poslechu hraje skupina Triwoli • 2 předtančení •
- tombola • lístky za 170 a 100 Kč (studenti) •
- rezervace a informace Ivana Rousková tel.: 775 630 745 •